

forslag henvise til, hvad jeg gjorde opmærksom paa ved Finanslovens første Behandling, nemlig Vanskeligheden ved at skaffe Hospitalsplads til de kronisk syge. Jeg paaviste den Gang, at de kronisk syge efterhaanden fuldstændig bliver fortrængt fra Hospitalerne af de akut syge; Helbredelsesmulighederne for disse sidste gør det, som Forholdene er, naturligt, at de har fortrængt de kronisk syge. Der er derfor fra forskellig Side gjort Forsøg paa at hjælpe disse kronisk syge, og man har ogsaa søgt Statens Hjælp gennem den Kommission, der var nedsat for at undersøge de kronisk syges Forhold; men Staten har svaret, at som Forholdene laa for Tiden, var det umuligt for Staten at gribe ind. Det samme gælder for Kommunerne, idet Kommunernes Budgetter i Forvejen er saa anstrengte, at heller ikke Kommunerne har turdet binde an med denne Sags Løsning. Derefter var der ikke andet end det private Initiativ, Barmhertigheden, tilbage for at række disse de mest ulykkeligst stillede Medlemmer af vort Samfund en hjælpende Haand. Og dette private Initiativ har jo været rejst af de samvirkende Menighedsplejer Landet over.

Den første Blomst, dette Arbejde har sat, er Oprettelsen af dette Hjem for kronisk syge i Aarhus. Det kan godt være, at visse ideelle Bevægelser er lette at rejse, og saa overlader de paagældende til Staten at skaffe Midlerne til at gennemføre de ideelle Bestræbelser, de har gjort sig til Talsmand for; og jeg vilde ikke paa nogen Maade være med til hensigtsløst at lade Staten betale for saadanne almindelige ideelle Formaal, hvor de ikke er underbygget med virkelige Ofre fra dem, der stiller sig disse ideelle Opgaver. Her har det private Initiativ imidlertid tilvejebragt en vis Sum, som man til at begynde med har ment var tilstrækkelig. De har yderligere forstaaet — alle er jo ikke lige praktiske —, at det var nødvendigt at vise, hvad de vilde, nødvendigt at begynde deres Gerning, inden de kunde komme til Staten for at faa Statsstøtte. Jeg tror derfor, Staten vilde anvende disse Penge uhyre vel og vilde skabe Gavn paa et Sted, hvor der i allerhøjeste Grad trænges dertil. Jeg anbefaler det højtærede Ting at støtte disse Ændringsforslag.

Efter at disse Ændringsforslag var kommet paa Tale mellem de forskellige Grupper, henvendte jeg mig til den højtærede Indenrigsminister, og den højtærede Minister henviste mig til, at der allerede var Forhandlinger i Gang, hvilket naturligvis glædede mig; og vi ser da, at den højtærede

Indenrigsminister selv har i Sinde at tage denne Sag op til Behandling med Finansudvalget. Vi finder imidlertid, at det Tilskud, som den højtærede Indenrigsminister har tænkt sig, er for lille, og vi søger gennem dette vort Ændringsforslag at faa Tinget til — jeg ved, at en Mængde af Tingets Medlemmer staar bagved dette vort Ønske — at forhøje dette Tilskud, samtidig med at jeg selvfølgelig er meget taknemmelig for, at Indenrigsministeriet anbefaler dette Foretagende som noget, der i høj Grad fortjener Støtte og Anerkendelse.

Hermed anbefaler jeg de paagældende Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det højtærede Finansudvalg for villig Behandling af Indenrigsministeriets Budget, idet jeg samtidig skal udtale, at jeg kan tiltræde de under Nr. 27 og 28 stillede Ændringsforslag, som jo ganske dækker den Opfattelse af denne Sag, som er min.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har paa egne og Medforslagsstilleres Vegne anbefalet to til § 14 stillede Ændringsforslag, som angaar Tilskud til et Sygehjem for kronisk syge i Aarhus. Man ønsker en Bevilling en Gang for alle paa 48 000 Kr. og dernæst under Nr. 2 et Tilskud til Driften af Sygehjemmet paa 1 Kr. pr. Dag pr. Patient, hvilket man har anslaaet til 9 000 Kr. Hele denne Institutions økonomiske Forhold har gentagende været under Overvejelse i Indenrigsministeriet gennem de senere Aar paa Grundlag af Andragender, som er fremkommet fra den private Kreds, der ønskede at rejse dette Sygehjem og gennemføre Driften af det. Jeg skal være den sidste til at underkende Betydningen af, at en saadan Institution er blevet oprettet, idet Forholdet er dette, at derigennem ydes der Pleje til Personer, som er særdeles ulykkeligst stillet. Men man maa paa den anden Side ikke være blind for, at ved det private Initiativ sætter man her ind paa et nyt socialt Omraade; og det private Initiativ maa jo være paa det rene med, at det maa disponere over de fornødne Midler til Gennemførelsen af en saadan Opgaves Løsning, som det paatager sig. Det nytter ikke, at man tilvejebringer det fornødne til at sætte Sagen i Gang og saa siger: Vær saa artig, nu er det der, nu maa Staten virkelig sørge for, at det opretholdes. Og det kan saa meget mindre lade sig gøre i det foreliggende Tilfælde, som man var fuldt paa det rene med, at der var Vanskelighed ved